

Creșterea Limbii Românești

-fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

ENIGMATICII AGATÂRSI, STRAMOSII DACILOR

Agatarsii, poporul care se tatuau pe tot corpul

Herodot este acela care ne aduce primele stiri despre agatarsi (agathyrsi) si el afirma ca sunt oameni foarte luxosi si poarta podoabe de aur. Ei isi tatuau si isi pictau fata si tot corpul, iar parul si-l vopseau in albastru dupa cum ne relateaza Pliniu cel Batran. Se tatuau desigur dupa obiceiul tracilor cu un ac si cu o culoare albastra ce nu se stergea, iar in afara de bijuteriile lor de aur spalate din nisipul raurilor mai purtau si diamante.

Agatarsii, mari viteji

Cea mai mare parte a datinilor si obiceiurilor agatarsilor erau la fel cu cele ale tracilor, scrie Herodot despre ei, si aceasta inseamna ca, desi au putut exista infiltrari sporadice ale scitilor in tinuturile locuite de agatarsi, la data cand scrie Herodot – prima jumătate a sec. V î.Hr. – scitii erau complet asimilati in masa traca. Acestea sunt de altfel si concluziile unui valoros studiu aparut in 1980 si facut de Valentin Vasilev (“Sciti agatarsi pe teritoriul Romaniei”), care scrie: „Dupa mijlocul sec. al V-lea î.Hr. grupul scitic este asimilat si dispare ca etnitate etno-culturala din provincia intracarpatica a Romaniei”. Astfel, agatarsii trebuie considerati ca traci, iar scitii in numar foarte redus au putut locui

doar o vreme printre ei. Agatarsii erau traci si prin vitejia lor care i-a facut sa nu se supuna persilor lui Darius I, cum facusera toate popoarele vecine si atunci cand ostile persane s-au apropiat de hotarele lor ele au fost vestite prin crainici ca agatarsii se vor lupta impotriva lor. Iar persii intimidati si nedorind sa lupte in munti s-au retras. Luptandu-se de asemenea cu scitii, agatarsii ii biruiesc si reusesc chiar sa ucida pe regele lor, Spargapithes. Agatarsii aveau un stat din Transilvania pana in Moldova

Agatarsii isi creasera un stat in Transilvania pe vaile Muresului si in partile de apus ale Moldovei care se pare ca a dainuit pana catre sfarsitul sec. III i.Hr. Caci Aristotel care scria catre sfarsitul sec. IV i.Hr., ii mentioneaza pe agatarsi. Pomponius Mela din sec. I i.Hr., Vergiliu, dar si Pliniu cel Batran (sec. I d.Hr.) ii mentioneaza pe agatarsi, ce nu erau prea demult disparuti, astfel ca trebuie sa admitem ca ei au existat, asa cum ne arata si alte surse istorice, pana in sec. III i.Hr.

Agatarsii vroiau un stat unde sa nu existe ura, ci doar iubire

Dar statul tracilor agatarsi are o serie de caractere cu totul unice in Antichitate. Trebuie sa folosim termenul de „stat” cand vorbim de societatea tracilor agatarsi, fiindca ea era guvernata de legi scrise intr-un codex pe care tinerii il invatau pe dinafara si mai ales il invatau sa-l cante. Informatia acesta ne este adusa de Aristotel, care precum se stie a adunat constitutiile tuturor popoarelor cunoscute, desi nu a ajuns pana la noi decat Constitutia atenienilor”.

Se pare ca, dupa spusese lui Herodot, traci agatarsi au urmarit ca in poporul lor sa nu fie nici ura, nici pizma, adica au vrut sa constituie o societate in care oamenii sa se indrageasca intre ei, si sa nu existe ostilitate si lupta pentru ca fericirea sa domneasca, toti fiind frati si astfel foarte strins uniti intre ei.

La agatarsi nu exista familie, ci o comunitate a femeilor

In acest scop in statul lor se instituie comunitatea femeilor, desigur pornind de la premiza ca femeile pot aduce dezbinare si ura intre barbati. Nu stim care era modalitatea prin care se faceau aceste uniri intre barbati si femei, dar faptul ca barbatii erau foarte luxosi, ca se tatuau, ca se vopseau, adica faptul ca acordau atata insemnatate aspectului lor exterior, apoi faptul ca purtau podoabe de aur, dovedeste ca voiau prin frumusetea si eleganta lor sa castige inimile aleselor lor si ca alegerea se facea atat de barbati cat si de femei. De asemenea daca femeile erau in comun, cum afirma Herodot, si bunurile si averea trebuie sa fi fost tot in comun, pentru ca neexistand o familie nu avea cine sa aiba grija de bunurile personale, de vite de pilda, de casa, de gospodarie. Iar asa precum vom arata in continuare, comunitatea femeilor in istorie a fost asociata totdeauna cu comunitatea bunurilor.

Comunitatea femeilor, caz singur in lume, doar la agatarsi

In lumea antica existenta comunitatii femeilor nu se constata decat la agatarsi. Nicio cetate greceasca nu a instaurat asemenea legi, desi a existat poliandrie ca la Sparta de pilda, unde mai multi barbati aveau o singura femeie, fiind de obicei frati intre ei. Herodot relateaza ca un popor din Africa, nasamonii „au fiecare de obicei mai multe femei, dar le folosesc pe toate in comun. Cand un nasamon se casatoreste obiceiul cere ca in prima noapte sotia sa treaca de la un oaspete la altul". Tot asa masagetii nu aveau femeile in comun, dar se puteau uni cu orice femeie ar fi vrut. Insa promiscuitatea propriu-zisa n-a existat la niciun popor niciodata, si nici comunitatea femeilor n-a existat la vreun popor vreodata. Asadar, comunitatea femeilor care exista la agatarsi nu era un fenomen social originar, ci fusese introdusa pe cale de legiferare, iar legiferarea nu apare decat la popoare aflate in stadii inaintate de dezvoltare. Caci in statul agatarsilor stim ca existau legi care se invatau pe dinafara si se cantau, dupa cum ne asigura Aristotel.

Barbatii se impodobeau mai frumos decat femeile

Precum am aratat, comunitatea femeilor la agatarsi presupune ca fiecare barbat putea sa-si aleaga iubita sa, cu conditia ca aceasta sa-l accepte. Si de aceea barbatii se impodobeau cat mai frumos, se tatuau si isi pictau corpurile, purtand podoabe si giuvaeruri de aur. Textul lui Herodot indica faptul ca doar barbatii se purtau atat de luxos, desigur spre a cuceri pe aleasa inimii lor. Astfel barbatii erau mult mai frumos imbracati si impodobiti decat femeile, si aceasta deosebire se regaseste intocmai la unii locuitori din Pacific unde barbatii se decoreaza (prin tatuaje, zugraveli) si se impodobesc cu coliere, bratari etc. mai mult decat femeile. Dar si actualmente in portul popular din Maramures si din nordul Transilvaniei se poate constata ca barbatii sunt foarte frumos impodobiti, in contrast cu ce se observa in Oltenia, in Muntenia sau in Moldova de sud unde femeile au costume mult mai frumoase si sunt mai fastuos impodobite decat barbatii.

Agatarsii si getii erau comunisti

Desigur comunitatea femeilor implica si o comunitate a bunurilor precum am aratat, si dealtfel stim din textele lui Horatiu ca la geti, deci si la agatarsi „ogoarele sunt neimpartite si produc roade comune". Dar comunitatea femeilor la agatarsi suprima desigur salbaticul obicei al sinuciderii vadovei ramase dupa moartea sotului ei, asa cum era datina la unii geti. Este posibil ca aceasta comunitate a femeilor sa fi fost instituita spre a se suprima datina jertfirii vadovei ramase dupa moartea sotului sau, datina care se stie ca a persistat pana in sec. al XIX in India sub numele de sati.

Pe de alta parte faptul ca alegerea depindea de femei, pentru ca doar astfel putem interpreta eleganta si luxul agatarsilor, le dadea acestora un rol mult mai mare in societate si o autoritate considerabila. Daca avem in vedere ca in societatea agatarsilor era o continuare a riturilor din Misterele lui Dionysos, ai carui adoratori erau acestia, atunci femeile erau intrutotul egale cu barbatii si la fel ca in Misterele lui Dionysos nu

erau cu nimic mai prejos decat barbatii, ba mai mult, aveau poate un rol mai mare fiindca in ceremoniile Misterelor lui Dionysos, femeile numite bachante sau menade sau thyade, femeile adoratoare a lui Dionysos, erau cele care organizau desfasurarea insasi a acestor ceremonii.

Sursa: Basarabia Literara

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.